

**η ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΑΛΥΣΙΔΑ, το ΧΡΥΣΟ ΛΥΧΝΑΡΙ,
η ΥΔΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΗΓΗ και Ο ΤΡΟΧΟΣ ΣΤΟ ΠΗΓΑΔΙ**

(Εκκλησιαστής ΙΒ/12:6-7)

υπάρχουν μόνο 2 ΔΡΟΜΟΙ στη ζωή σου

... τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

1. Ο βασιλιάς του Ισραήλ Σολομώντας υπήρξε μια εξέχουσα ηγετική φυσιογνωμία με σπάνια φυσικά χαρίσματα και με εκπληκτική σοφία και φρόνηση. Κυβέρνησε τη Χώρα του για σαράντα ολόκληρα χρόνια (973-933 π.Χ.) και ο λαός του απολάμβανε χρηστή διοίκηση και ευημερία. Η φήμη του είχε φθάσει στα πέρατα του τότε γνωστού κόσμου και από όλα τα έθνη έρχονταν για να θαυμάσουν από κοντά τη σοφία του, γιατί ήταν *«...σοφότερος παρά πάντας ανθρώπους»* (βλ. Α΄ Βασιλέων Δ:29-34).

Ο Σολομώντας είχε γνωρίσει και δοκιμάσει ότι θα μπορούσε να ποθήσει μια καρδιά, δόξα, τιμές, πλούτο και δύναμη, κατείχε υπερφυσική γνώση και σοφία και ασυνήθιστη για τα ανθρώπινα δεδομένα εμπειρία. Αναφέρεται ότι *«μίλησε τρεις χιλιάδες παροιμίες και οι ωδές του ήσαν χίλιες και πέντε»* (Α΄ Βασιλέων Δ:32). Τρία από τα βιβλία του περιλαμβάνονται σαν θεόπνευστα μέσα στην Αγία Γραφή (Παλαιά Διαθήκη), τα οποία είναι: Παροιμίες, Εκκλησιαστής και Άσμα Ασμάτων.

Αυτός ο σοφός άνθρωπος στο βιβλίο του “Εκκλησιαστής” αρχίζει με τη συγκλονιστική διαπίστωση ότι, **ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΑ: «Ματαιότητα ματαιοτήτων, (είπεν ο Εκκλησιαστής), Ματαιότητα ματαιοτήτων, ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΑ. Ποια είναι η ωφέλεια στον άνθρωπο από κάθε μόχθο του, που μοχθεί κάτω από τον ήλιο; Γενιά πηγαινέι, και γενιά έρχεται, η γη όμως παραμένει στον αιώνα»** (Εκκλησιαστής Α:2-4). Επειδή όμως κατάλαβε ποιος είναι ο υπέρτατος σκοπός του ανθρώπου, στο τέλος του βιβλίου του λέγει: **«Ας ακούσουμε το τέλος της όλης υπόθεσης: ΝΑ ΦΟΒΑΣΑΙ το Θεό, και ΝΑ ΤΗΡΕΙΣ τις εντολές του, επειδή αυτό είναι το παν του ανθρώπου. Επειδή ο Θεός θα φέρει σε κρίση κάθε έργο, και κάθε κρυφό πράγμα, είτε αγαθό, είτε πονηρό»** (Εκκλησ. ΙΒ:13-14).

Ο άνθρωπος για να έχει ολοκληρωτική ειρήνη στην καρδιά του, για να έχει νόημα και περιεχόμενο η ζωή του, πρέπει να φοβάται και να φυλάττει τις εντολές του Θεού, γι’ αυτό γράφει στις Παροιμίες **«αρχή σοφίας φόβος Κυρίου»** (βλ. Παροιμ.Α:7).

2. Επειδή η ζωή, χωρίς ο άνθρωπος να έχει προσωπική γνωριμία με το Θεό, είναι ματαιότητα και φεύγει πολύ γρήγορα, ο Σολομώντας κάνει μια προτροπή που απευθύνεται στους νέους:

«Να θυμάσαι τον Πλάστη σου ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ ΣΟΥ, πριν έρθουν οι κακές ημέρες, και φτάσουν τα χρόνια στα οποία θα πεις: “Δεν έχω ευχαρίστηση σ’ αυτά”.. » (Εκκλησιαστής ΙΒ:1).

Τα λόγια αυτά είναι βγαλμένα από την πείρα ενός ανθρώπου που είχε δοκιμάσει τα πάντα, αλλά όμως δεν είχε βρει καμιά ευχαρίστηση σ’ αυτά, η ψυχή του δεν μπορούσε να ικανοποιηθεί με τίποτα, διαπίστωνε τη ματαιότητά τους. Είναι λόγια που πρέπει να ακούσουν οι νέοι σε όλο το πρόσωπο της γης, γιατί όταν περάσει ο καιρός της νιότης, όσο και να το ποθεί κάποιος να γυρίσει το χρόνο πίσω, ξέρει πως αυτό είναι αδύνατον. Οι ευκαιρίες χάθηκαν πλέον οριστικά. Πρέπει να θυμηθούν το Θεό από τη νεανική τους ηλικία, γιατί τα χρόνια φεύγουν, ο οργανισμός φθείρεται λόγω του γήρατος και μετά έρχεται ο θάνατος. Μετανοιώνει ο άνθρωπος που δεν γνώρισε από τα νιάτα του το Θεό, Αυτόν που είναι η αληθινή απόλαυση της ζωής, αλλά είναι πλέον αργά, τραγικά αργά.

Ο σοφός Εκκλησιαστής όμως δεν μένει μόνο στα παραπάνω λόγια, αλλά βάζει το νυστέρι της αλήθειας ακόμα πιο βαθιά και κάνει μια συγκλονιστική αποκάλυψη:

«...Πριν λυθεί Η ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΑΛΥΣΙΔΑ, και σπάσει ΤΟ ΧΡΥΣΑ-ΦΕΝΙΟ ΛΥΧΝΑΡΙ ή σπάσει Η ΥΔΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΗΓΗ ή χαλάσει Ο ΤΡΟΧΟΣ ΣΤΟ ΠΗΓΑΔΙ, και επιστρέψει το χώμα στη γη, όπως ήταν, και το πνεύμα επιστρέψει στον Θεό, που το έδωσε...» (Εκκλησιαστής ΙΒ:6-7).

Εδώ έχουμε μια αναλυτική περιγραφή του θανάτου και των οργανικών συμπτωμάτων που ακολουθούν τη φθορά του ανθρώπινου οργανισμού. Αναφέρονται οι βασικές λειτουργίες του οργανισμού που έχουν άμεση σχέση με τη διατήρηση του ανθρώπου στη ζωή. Επιστημονικές αλήθειες (όπως η λειτουργία της καρδιάς που ανακαλύφθηκε το 1616 μ.Χ. από τον Δρ Harvey), ήταν γνωστές στο Σολομώντα πριν από 3000 χρόνια.

(α) Η ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΑΛΥΣΙΔΑ («αργυρά άλυσος»)

Η αργυρά άλυσος, (όπως αναφέρεται στο αρχαίο κείμενο), συμβολίζει **το νωτιαίο μυαλό μέσα στη σπονδυλική στήλη**, από την οποία προβάλλει όλο το νευρικό σύστημα του ανθρώπου. Η ασημένια αυτή αλυσίδα λύνεται και αχρηστεύεται, καθώς με το θάνατο αποχωρίζεται το πνεύμα του ανθρώπου από το σώμα του κατά την ώρα της εκπνοής.

(β) ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΛΥΧΝΑΡΙ («ο λύχνος ο χρυσούς»)

Ο λύχνος ο χρυσούς συμβολίζει τον εγκέφαλο. Το πολύτιμο αυτό όργανο, σαν λυχνάρι φωτίζει και οδηγεί τον άνθρωπο στην αντίληψη και στην αποκάλυψη της ζωής. Με την παρέλευση όμως το χρόνο το λυχνάρι αυτό χάνει το φως του, χάνει τη διαύγεια του, φθείρεται και τελικά σβήνει, με το θάνατο καταστρέφεται.

(γ) Η ΥΔΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΗΓΗ και Ο ΤΡΟΧΟΣ ΣΤΟ ΠΗΓΑΔΙ

Τέλος “η υδρία εν τη πηγή” και “ο τροχός εν τω φρέατι” συμβολίζουν τη λειτουργία της καρδιάς. Όπως ακριβώς με την υδρία και τον τροχό αντλούμε νερό από το πηγάδι, έτσι και η καρδιά, σαν αντλία με βαλβίδες, αντλεί το αίμα για καθαρισμό και προώθηση στη συνέχεια στα διάφορα σημεία του σώματος. Αν όμως χαλάσει ο τροχός του πηγαδιού και σπάσει η υδρία, τότε χάλασε όλο το μαγγανοπήδαδο και αδυνατεί να στείλει το ζωτικό αίμα στον οργανισμό για να τον διατηρήσει στη ζωή.

3. Το πιο σίγουρο γεγονός που κάποτε (σύντομα ή αργά) θα μας συμβεί αναπόφευκτα, είναι ότι θα γευθούμε το φυσικό θάνατο. Εφόσον ο χρόνος και η φθορά μας οδηγούν σε μια άλλη αιώνια κατάσταση, είναι επιτακτική ανάγκη να ετοιμαστούμε από τώρα για το αιώνιο ταξίδι μας και για το πιο θα είναι το τέρμα του. Ο σοφός Εκκλησιαστής μας προτρέπει να αναζητήσουμε το Θεό, όχι προς το τέλος της ζωής μας (που δεν ξέρουμε πότε θα είναι), αλλά από τα νιάτα μας, γιατί έτσι θα έχουμε αποφύγει πολλές τρικυμίες και καταιγίδες της ζωής και θα έχουμε απολαύσει τη χαρά και τη δόξα που μια ημέρα θα μας περιμένει στην πληρότητά της στον Ουρανό.

Ο πατέρας του Σολομώντα, ο Δαβίδ, λέγει ότι *«οι ημέρες της ζωής μας είναι ουσιαστικά 70 χρόνια, και αν είμαστε σε ευρωστία 80 χρόνια, όμως το καλύτερο μέρος τους είναι κόπος και πόνος, επειδή γρήγορα παρέρχεται, και εμείς πετούμε...»*. (βλ. Ψαλμός 90:10-12). Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μας είναι μόχθος και πόνος και εάν ο άνθρωπος ζει χωρίς την προσωπική σχέση και γνωριμία με το Θεό, τότε είναι μια τραγωδία. Γι' αυτό την προτροπή που μας δίνει είναι ο Θεός να μας διδάσκει *«...να μετράμε έτσι τις ημέρες μας, ώστε να προσκολλούμε τις καρδιές μας στη σοφία»*. Πόσο επίκαιρα και ζωντανά είναι και τα λόγια του απόστολου Πέτρου: *«Κάθε σάρκα (=άνθρωπος) είναι σαν το ΧΟΡΤΑΡΙ και κάθε δόξα ανθρώπου σαν το ΑΝΘΟΣ του χορταριού, ξεράθηκε το χορτάρι, και το άνθος του ξέπεσε, ο λόγος όμως του Κυρίου μένει στον αιώνα»* (Α΄ Πέτρου Α:24-25). Το ίδιο αναφέρει και ο Δαβίδ στον

Ψαλμό 103:15 *«Οι ημέρες του ανθρώπου είναι όπως το χορτάρι, όπως το άνθος του αγρού, έτσι ανθίζει. Επειδή, ο άνεμος περνάει από επάνω του, και δεν υπάρχει πια, κι ο τόπος του πλέον δεν το ξέρει»*. Τέλος, ο Ιάκωβος γράφει *«...Επειδή, ποια είναι η ζωή σας; Είναι, πραγματικά, ΑΤΜΟΣ ΠΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΛΙΓΟ, και έπειτα εξαφανίζεται»* (Ιάκωβος Δ:14). Εάν ανοίξουμε το καπάκι σε μια χύτρα που βράζει, τον ατμό που βγαίνει από μέσα, τον βλέπουμε για λίγα μόνο δευτερόλεπτα. Αυτή ακριβώς είναι η εικόνα της ανθρώπινης ζωής.

Πολλοί άνθρωποι λένε «Όταν γεράσω, τότε θα στραφώ προς το Θεό». Ανόητα λόγια, γιατί ο Θεός δεν εμπαίζεται, μπορούμε να εξαπατήσουμε και τον πιο έξυπνο άνθρωπο, αλλά όχι όμως και τον Κυβερνήτη του σύμπαντος, Αυτόν που με ένα λόγο Του η γη τρέμει. Κανένας άνθρωπος δεν γνωρίζει πότε θα φύγει από τη ζωή αυτή. Σε κανένα ο Θεός δεν έχει κάνει συμβόλαιο ζωής. Δεν πηγαίνουμε στο Θεό προς το τέλος της ζωής μας (εάν βέβαια φθάσουμε), αλλά εάν είμαστε έξυπνοι, πηγαίνουμε από τα νιάτα μας για να απολαύσουμε τις ευλογίες Του και σ' αυτή τη ζωή και στην άλλη. Χάνοντας όμως αυτή τη ζωή, χάνουμε και την άλλη.

Μετά από όλα αυτά, «είσαι έτοιμος -αγαπητέ αναγνώστη- να συναντήσεις το Θεό σου; Ο Κύριος σε καλεί με αγάπη να πας *τώρα* σ' Αυτόν, για να σε γεμίσει με τη δόξα Του και την παρουσία Του, για να σου δώσει τις πλούσιες ευλογίες Του. Αυτός σε καλεί και σου λέγει: *«Έλα σε Μένα, και Εγώ θα σε ξεκουράσω από τα προβλήματά σου. Άνοιξε την πόρτα της καρδιάς σου και εγώ θα μπω μέσα σου για να σε γεμίσω με τη δόξα Μου. Εγώ έχυσα το αίμα Μου για σένα, Εγώ πήρα όλες τις αμαρτίες σου, όλες τις αρρώστιες σου και όλα τα βάρη σου. Έλα σε Μένα, Εγώ σε αγαπώ με αιώνια αγάπη, δεν θέλω να χαθείς στην αιώνια κόλαση, έλα σε Μένα...»*»

Εάν θέλεις να σε βοηθήσουμε ή να προσευχηθούμε μαζί σου, άφησε μήνυμα στην παρακάτω διεύθυνση:

© COPYRIGHT 1997: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ («ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ») οδός Κηφισίας 37, Τ.Κ. 141 21 Ηράκλειο Αττικής
Τηλ: 210 - 28 21 537 ♦ Τηλ. Κινητό: 694 - 49 21 318
FACEBOOK: Groups/filadelfos ♦ E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com

Το παρόν άρθρο είναι από το βιβλίο των εκδόσεων «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» με τίτλο: «ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ - Σχολιάζοντας την επικαιρότητα» (Κωδικός 15 - ISBN: 978 - 960 - 92560 - 5 - 6)